31. primena teigiamą ES patirtį saugant mažumų teises ir taikiai sprendžiant pasienio konfliktus;

32. ragina AKR ir ES šalis pripažinti teigiamą Afrikos Sąjungos steigiamojo akto poveikį – šiame akte numatyta, kad į valdžią nekonstitucinėmis priemonėmis atėjusios vyriausybės neturi teisės dalyvauti Afrikos Sąjungos veikloje;

33. yra įsitikinusi, kad taikant Afrikos tarpusavio vertinimo mechanizmą veiksmingai stiprinamos demokratinės institucijos, puoselėjančios įvairovę ir valdančios atsakingai; ragina AKR regionines ir žemesnio lygmens organizacijas tokiose sistemose labiau atsižvelgti į mažumų klausimus;

34. paveda pirmininkams perduoti šią rezoliuciją AKR ir ES Ministrų Tarybai, Afrikos Sąjungos Komisijai, Visos Afrikos Parlamentui ir nacionaliniams bei regionų parlamentams, Europos Komisijai, JT ir regioninėms organizacijoms, ES ir Afrikos Sąjungai pirmininkaujančioms šalims.

REZOLIUCIJA [1]

dėl ekonominės partnerystės susitarimų (EPS) ir jų poveikio AKR valstybėms

AKR ir ES jungtinė parlamentinė asamblėja,

— susitikusi Prahoje (Čekijos Respublika) 2009 m. balandžio 6–9 d.,

— atsižvelgdama į Darbo tvarkos taisyklių 17 straipsnio 1 dalį,

— atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutarties 178 straipsnį,

— atsižvelgdama į 2000 m. birželio 23 d. Kotonu pasirašytą partnerystės sutartį tarp Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno (AKR) šalių grupės narių, iš vienos pusės, bei Europos Bendrijos ir jos valstybių narių, iš kitos pusės (Kotonu susitarimas) [2],

— atsižvelgdama į 2008 m. birželio 30 d. – liepos 1 d. Šarm el Šeiche (Egiptas) posėdžiavusios Afrikos Sąjungos valstybių ir vyriausybių vadovų asamblėjos 11-osios eilinės sesijos sprendimą [3] dėl ataskaitos apie ekonominės partnerystės susitarimus,

— atsižvelgdama į 2008 m. sausio 31 d. – vasario 2 d. Adis Abeboje posėdžiavusios Afrikos Sąjungos valstybių ir vyriausybių vadovų asamblėjos 10-osios eilinės sesijos deklaraciją dėl ekonominės partnerystės susitarimų,

— atsižvelgdama į 2008 m. spalio 3 d. 6-ajame AKR valstybių ir vyriausybių vadovų aukščiausiojo lygio susitikime priimtą Akros deklaraciją [4],

— atsižvelgdama į 2005 m. balandžio 12 d. Komisijos komunikatą Tarybai, Europos Parlamentui ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui „Vystymosi politikos darna. Spartinti pažangą siekiant Tūkstantmečio plėtros tikslų“ [5],

---

[1] AKR ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos patvirtinta balandžio 9 d. Prahoje (Čekijos Respublika).
[2] OL L 317, 2000 12 15, p. 3.
[3] AU/Dec. 197(XI).
[4] ACP/28/025/08
[5] COM(2005) 134 galutinis.

— atsižvelgdama į 2005 m. gegužės mėn. Bendrųjų reikalų ir išorės santykių tarybos (BRIST) patvirtintas išvadas dėl Tūkstantmečio vystymosi tikslų ([1]),

— atsižvelgdama į 2005 m. birželio 27 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 980/2005 dėl bendrųjų tarifų lengvatų sistemos taikymo ([2]),

— atsižvelgdama į 2007 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1528/2007, kuriuo taikoma prekybos tam tikrų valstybių, kurios yra Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno (AKR) valstybių grupės dalis, kilmės produktais tvarka, nustatyta susitarimais, kuriais sudaromi arba ketinama sudaryti ekonominės partnerystės susitarimus ([3]),

— atsižvelgdama į 2008 m. gegužės 26–27 d. ES Bendrųjų reikalų ir išorės santykių tarybos 2870-ojo posėdžio išvadas dėl ekonominės partnerystės susitarimų,

— atsižvelgdama į 2008 m. birželio 13 d. Adis Abeboje patvirtintą AKR ir ES Ministrų Tarybos rezoliuciją,

— atsižvelgdama į 2007 m. birželio 27 d. Komisijos komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai „Nuo Kairo iki Lisabonos – naujoji ES ir Afrikos strateginė partnerystė“ (COM(2007)0357),

— atsižvelgdama į 2007 m. spalio 23 d. Komisijos komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai dėl ekonominės partnerystės susitarimų (COM(2007)0635),

— atsižvelgdama į Bendrąjį susitarimą dėl muitų tarifų ir prekybos (GATT), ypač jo XXIV straipsnį,

— atsižvelgdama į 2000 m. rugsėjo 8 d. Jungtinių Tautų Tūkstantmečio deklaraciją, kurioje nustatomi Tūkstantmečio vystymosi tikslai, kaip tarptautinės bendrijos bendrai patvirtinti kovos su skurdu kriterijai,

— atsižvelgdama į 2007 m. liepos 26–27 d. Kigalyje (Ruanda) priimtą už integraciją atsakingų Afrikos ministrų antrosios konferencijos deklaraciją,

— atsižvelgdama į 2008 m. balandžio 3 d. ir 2009 m. kovo 2 d. Adis Abeboje posėdžiavusių Afrikos Sąjungos prekybos ministrų 4-osios ir 5-osios konferencijos deklaraciją dėl ekonominės partnerystės susitarimų,

— atsižvelgdama į Prancūzijos nacionalinės asamblėjos narės Christiane Taubira 2008 m. birželio 16 d. pristatytą pranešimą „Europos Sąjungos ir AKR šalių ekonominės partnerystės susitarimai. Ir ar politika pagaliau prisijungė prie pasaulio reikalų?“

— atsižvelgdama į 2002 m. rugsėjo 26 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl savo rekomendacijos Komisijai dėl derybų dėl ekonominės partnerystės susitarimų su AKR šalimis ir regionais ([4]),

— atsižvelgdama į 2006 m. kovo 23 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl ekonominės partnerystės susitarimų (EPS) poveikio vystymuisi ([5]),

— atsižvelgdama į 2007 m. gegužės 23 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl ekonominės partnerystės susitarimų ([6]),

([1]) 9266/05.
([2]) OL L 169, 2005 6 30, p. 1.
([3]) OL L 348, 2007 12 31, p. 1–154.
([4]) OL C 273 E, 2003 11 14, p. 305.
([5]) OL C 292 E, 2006 12 1, p. 121.
([6]) OL C 102 E, 2008 4 24, p. 301.

— atsižvelgdama į 2007 m. gegužės 23 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl ES pagalbos prekybai ([1]),

— atsižvelgdama į 2007 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl ekonominės partnerystės susitarimų ([2]),

— atsižvelgdama į savo 2004 m. vasario 19 d. rezoliuciją dėl ekonominės partnerystės susitarimų (EPS) problemų ir perspektyvų ([3]),

— atsižvelgdama į savo 2006 m. lapkričio 23 d. rezoliuciją dėl derybų dėl ekonominės partnerystės susitarimų (EPS) apžvalgos ([4]),

— atsižvelgdama į 2007 m. lapkričio 20 d. patvirtintą Kigalio deklaraciją siekiant vystymuisi palankių ekonominės partnerystės susitarimų (EPS) ([5]),

— atsižvelgdama į Ekonominio vystymosi, finansų ir prekybos komiteto pranešimą (ACP-EU 100.463/09/fin.),

A. kadangi Kotonu partnerystės susitarimo 36 straipsnio 1 dalyje Europos Sąjungos ir AKR šalys susitaria „sudaryti naujus su Pasaulio prekybos organizacija suderinamus prekybos susitarimus, laipsniškai panaikindamos jų tarpusavio prekybos kliūtis ir sustiprindamos bendradarbiavimą visose su prekyba susijusiose srityse“,

B. kadangi, nepaisant to, šio susitarimo 37 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad „[p]arengiamasis laikotarpis taip pat skirtas gebėjimų formavimui valstybiniame ir privačiame AKR šalių sektoriuose“,

C. kadangi 2002 m. prasidėjo Europos Sąjungos ir AKR valstybių grupės derybos bendros svarbos klausimais, po to vyko atskiros ES derybos su šešiais AKR regionais (Karibų jūros, Vakarų Afrikos, Centrinės Afrikos, Rytų ir Pietų Afrikos, Pietų Afrikos plėtros bendrijos (angl. SADC) grupe „SADC minus“, Ramiojo vandenyno),

D. kadangi Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno valstybių Karibų jūros regiono forumo (CARIFORUM) 15 valstybių narių 2007 m. gruodžio 16 d. parafavo ekonominės partnerystės susitarimą su ES ir jos valstybėmis narėmis,

E. kadangi 18 Afrikos šalių, iš kurių 8 yra mažiausiai išsivysčiusios šalys (MIŠ), 2007 m. lapkričio ir gruodžio mėn. parafavo „tarpinius“ ekonominės partnerystės susitarimus, o kitos 29 Afrikos AKR valstybės, iš kurių trys nėra MIŠ, neparafavo nė vieno EPS ir kadangi Pietų Afrika jau pasirašiusi Prekybos, vystymosi ir bendradarbiavimo susitarimą (PVBS) – su PPO suderinamą prekybos su Europos Sąjunga tvarką,

F. kadangi Papua Naujoji Gvinėja ir Fidžis – dvi MIŠ nepriklausančios šalys – 2007 m. lapkričio 23 d. parafavo laikinąjį ekonominės partnerystės susitarimą, o likusios Ramiojo vandenyno regiono AKR šalys (šešios MIŠ ir septynios MIŠ nepriklausančios šalys) EPS neparafavo,

G. kadangi 2008 m. pasirašytas tik CARIFORUM valstybių ir ES susitarimas, taip pat laikinieji ES ir Dramblio Kaulo Kranto bei ES ir Kamerūno susitarimai,

([1]) OL C 102 E, 2008 4 24, p. 291.
([2]) Priimti tekstai, P6_TA(2007)0614.
([3]) OL C 120, 2004 4 30, p. 16–22.
([4]) OL C 330, 2006 12 30, p. 36–40.
([5]) OL C 58, 2008 3 1, p. 44–46.

H. kadangi nuo 2008 m. sausio 1 d. ES taiko specialią importo tvarką produktams, kurių kilmės šalys – EPS arba tarpinius EPS pasirašiusios AKR valstybės, kaip numatyta šiuose susitarimuose ([1]),

I. kadangi Afrikos ir Ramiojo vandenyno regionai toliau derasi su Europos Sąjunga dėl išsamių EPS sudarymo ir kadangi pusė AKR valstybių šių susitarimų dar nei neparafavo, nei nepasirašė,

J. kadangi AKR šalys pareiškė susirūpinimą dėl pradiniuose EPS numatytų „ginčytinų išlygų“ ir paprašė prieš pasirašant spręsti jų klausimą,

K. kadangi visos suinteresuotosios šalys ne kartą teigė, kad EPS turi būti vystymosi priemonės AKR valstybių tvariam vystymuisi, regioninei integracijai skatinti ir skurdui mažinti,

L. kadangi dėl EPS atsirasiančios prisitaikymo išlaidos turės didelį poveikį AKR šalių vystymuisi, kurį sunku tiksliai prognozuoti, tačiau tiesioginis poveikis atsiras praradus pajamas iš muitų, o netiesioginis – dėl išlaidų, patirtų pritaikant ir socialiai remiant užimtumo, įgūdžių gerinimo, gamybos, eksporto įvairinimo sektorius ir viešųjų finansų valdymo reformą,

M. kadangi 21 AKR šalis (dalis iš jų dar nepasirašiusios EPS) savo 10-ojo Europos plėtros fondo (EPF) nacionalinėse orientacinėse programose (NOP) numatė konkrečias sumas lydimosioms EPS priemonėms,

N. kadangi dėl EPS poveikio AKR valstybių vystymuisi, kai kuriais atvejais laikinai, gali:

— sumažėti grynųjų pajamų iš muitų ir atitinkamai sumažėtų AKR valstybių biudžetai,

— kilti regioninių AKR blokų integracijos problemų (nes parafuoti laikinieji susitarimai) – šios problemos gali trukdyti sukurti reikalingą integruoto ekonominio vystymosi sistemą, kuri prisidėtų prie AKR valstybių ekonomikos augimo,

— padidėti importuojamų iš ES produktų pasiūla AKR šalių ekonomikai ir klientams,

— išaugti AKR šalių eksportas į ES, nes, *inter alia*, bus patobulintos Kilmės taisyklės ir tai prisidės prie ekonomikos augimo, didesnio užimtumo, didins valstybės pajamas, kurias galima panaudoti socialinėms priemonėms finansuoti,

— vykti AKR regionų integracija, galinti pagerinti ekonominio vystymosi sistemą ir atitinkamai prisidėti prie ekonomikos augimo,

— būti sėkmingai naudojamas finansavimas, laikantis EPS teikiamas pagalbos prekybai pagrindu,

— būti įgyvendinama reforma ir atsako priemonės AKR šalyse, ypač viešojo finansų valdymo, muitų mokesčių surinkimo ir naujos iš mokesčių gaunamų pajamų sistemos kūrimo srityse,

O. kadangi AKR regionų vidaus ir tarpusavio prekyba bei AKR šalių ir kitų besivystančių šalių tarpusavio prekyba (Pietų–Pietų bendradarbiavimas prekybos srityje) gali turėti reikšmingą teigiamą poveikį AKR šalių vystymuisi,

([1]) 2007 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1528/2007, kuriuo taikoma prekybos tam tikrų valstybių, kurios yra Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno (AKR) valstybių grupės dalis, kilmės produktais tvarka, nustatyta susitarimais, kuriais sudaromi arba ketinama sudaryti ekonominės partnerystės susitarimus (OL L 348, 2007 12 31, p. 1).

P. kadangi vienas iš deklaruojamų Kotonu susitarimo tikslų – kad EPS taptų tvaraus vystymosi skatinimo, skurdo naikinimo, laipsniško AKR regionų ekonomikos integravimo į pasaulio ekonomiką ir regioninės integracijos stiprinimo priemonėmis,

Q. kadangi Europos Komisijos pirmininkas José Manuel Barroso 2007 m. gruodžio mėn. Lisabonoje surengtame ES ir Afrikos atstovų aukščiausiojo lygio susitikime teigė, kad būtų galima persvarstyti per pastaruosius keletą mėnesių abiejų suinteresuotųjų šalių pasirašytų ekonominės partnerystės susitarimų nuostatas,

R. kadangi AKR šalių gyventojams pasaulinė finansų ir maisto krizė turi didžiausią poveikį ir dabar labiau negu kada nors anksčiau svarbu kuo labiau stengtis pasiekti Tūkstantmečio vystymosi tikslus (TVT),

1. ragina ES valstybes nares laikytis įsipareigojimų didinti Oficialią paramą vystymuisi (OPV) siekiant padėti laikytis reikalavimų plėsti su prekyba susijusius pajėgumus – tada bus galima sukurti lydimąsias priemones – regioninius EPS įgyvendinimo pagalbos prekybai paketus, kad jie turėtų teigiamą poveikį vystymuisi; pabrėžia, kad EPS pasirašymas nėra išankstinė sąlyga norint gauti pagalbos prekybai lėšų;

2. primygtinai teigia, kad EPS yra vystymosi priemonė, kurioje turėtų atsispindėti nacionaliniai ir regioniniai AKR šalių interesai ir poreikiai, kad būtų galima mažinti skurdą, pasiekti TVT ir užtikrinti pagrindinių žmogaus teisių, pvz., teisės į maistą ir teisės naudotis būtinosiomis viešosiomis paslaugomis, laikymąsi; ragina Tarybą, Komisiją ir ES valstybių narių bei AKR šalių vyriausybes kuo labiau stengtis atkurti pasitikėjimo, abipusės pagarbos ir saugumo aplinką, nes per derybas ji pabloginta;

3. a) primena ES institucijoms ir vyriausybėms, kad nei sudariusi, nei atšaukusi EPS AKR šalis neturėtų atsidurti blogesnėje padėtyje negu buvo pagal Kotonu susitarimo nuostatas;

b) ragina Europos Sąjungą prognozuojamu laiku suteikti pakankamai išteklių, papildančių Europos plėtros fondo lėšas, kad būtų galima padengti prisitaikymo išlaidas, remti pasiūlos pajėgumus ir stiprinti infrastruktūrą, reguliavimo gebėjimus, konkurencingumą, nacionalines ir regionines sąsajas;

c) ragina Europos Sąjungą 10-ojo EPF arba pagalbos prekybai lėšų išmokėjimo nesieti su išsamių EPS pasirašymu;

4. pabrėžia, kad Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos (GATT) XXIV straipsnyje apibrėžtas suderinamumas su PPO taikomas tik prekybai prekėmis ir reiškia, kad per pagrįstą laikotarpį turi būti liberalizuota didelė prekybos dalis; ragina Tarybą ir Komisiją priimti bet kokius AKR šalių pasiūlymus, atitinkančius PPO reikalavimus ir susijusius tik su prekyba prekėmis;

5. ragina AKR šalis ir Europos Komisiją kuo geriau pasinaudoti pagalbos prekybai lėšomis, kad būtų remiamas ekonominiam vystymuisi būtinų sričių reformų procesas; gerinama infrastruktūra ten, kur tai reikalinga norint veiksmingiau pasinaudoti EPS teikiamomis galimybėmis; kompensuojami grynieji muitų pajamų nuostoliai ir skatinama mokesčių reforma, kad nebūtų mažinamos valstybių investicijos į socialinius sektorius; investuojama į gamybos grandinę, kad būtų įvairinama eksportui skirta gamyba; gaminama daugiau eksportui skirtų prekių sukuriant daugiau pridėtinės vertės;

6. primena, kad EPS turi būti finansuojami ne iš EPF, bet papildomomis pagalbos prekybai lėšomis, kurias 2005 m. ES įsipareigojo skirti – nuo 2010 m. kasmet 2 mlrd. EUR, iš kurių 50 proc. būtų skiriama AKR šalims; prieštarauja bet kokioms su EPS siejamoms sąlygoms Europos pagalbai teikti ir ragina Komisiją užtikrinti, kad galimybės gauti lėšų iš 10-ojo EPF būtų atskirtos nuo derybų rezultatų ir tempo;

7. pabrėžia, kad didesnės valstybių narių pažadėtos OPV lėšos pirmiausia turėtų būti naudojamos padvigubinti pastangas siekiant Tūkstantmečio vystymosi tikslų AKR šalyse, kuriose jaučiami didžiausi pasaulinės finansų ir maisto krizės padariniai, keliantys ir toliau kelsiantys didelę grėsmę šių tikslų įgyvendinimo sėkmei;

8. taip pat pabrėžia, kad visuose susitarimuose turi būti laikomasi asimetrijos AKR šalių naudai ir dėl tikslinių produktų spektro, ir dėl pereinamųjų laikotarpių, ir kad EPS turi teikti tvirtas apsaugos garantijas sektoriams, kuriuos AKR šalys įvardija kaip opius;

9. su nerimu pažymi, kad Europos Komisija sudaro sandorį dėl bananų su juos tiekiančiomis didžiausio palankumo režimo valstybėmis Lotynų Amerikoje, kelsiantį pavojų AKR bananų pramonei, ypač tvariam ekonominiam ir socialiniam mažų pažeidžiamų šalių ekonomikos vystymuisi; ragina Europos Komisiją užtikrinti, kad būtų imtasi mažų bananų ūkių savininkų, kurie yra ypač pažeidžiami, pragyvenimo šaltinio apsaugos priemonių;

10. pabrėžia, kad rengiant su EPS susijusias paramos priemones turėtų būti atsižvelgiama į regioninės integracijos ir ekonominių santykių su kitomis besivystančiomis šalimis svarbą AKR šalių vystymuisi;

11 a) ragina Komisiją leisti AKR šalims prieš pasirašant išsamius regioninius susitarimus iš naujo derėtis dėl ginčytinų išlygų, kad AKR derybininkai turėtų pakankamai laiko susitarimams įvertinti, pasiūlymams pateikti, kol jie dar nepatvirtinti; teikti jiems konsultacijas visais klausimais, kuriuos AKR derybininkai laiko reikiamais; pirmiausia pabrėžia, kad svarbu atspindėti šalims partnerėms ir jų parlamentams, vietos institucijoms ir pilietinei visuomenei derybose dėl išsamių EPS rūpestį keliančius klausimus – šie susitarimai neturėtų būti sudaromi jaučiant spaudimą arba skubant;

b) ragina Europos Komisiją prieš prisiimant bet kokį įsipareigojimą, galintį neigiamai paveikti ekonominę AKR regionų integraciją arba AKR ir ES prekybos santykius, surengti išsamias konsultacijas su AKR šalių grupe;

12. pabrėžia, kad į EPS turėtų būti įtraukta išlyga, kuria remiantis EPS būtų persvarstomi praėjus penkeriems metams nuo jų pasirašymo oficialiai įtraukiant nacionalinius parlamentus, Europos Parlamentą ir nevalstybinius subjektus; taip pat kad į EPS būtų įtrauktos griežtesnės stebėjimo ir vertinimo nuostatos, leidžiančios nustatyti EPS poveikį šalių ir regioniniam vystymuisi ir skurdo mažinimo tikslams, o ne tik EPS laikymosi lygiui; ir kad būtų numatyta teisių gynimo sistema, leidžianti iš dalies pakeisti ar panaikinti bet kurį EPS aspektą, kenkiantį regioninės integracijos procesui arba menkinantį galimybes mažinti skurdą ar pasiekti TVT;

13. a) ragina AKR šalių vyriausybes įgyvendinti reikiamas reformas siekiant gero valdymo, ypač viešojo administravimo, pvz., viešojo finansų valdymo, muitų mokesčių surinkimo, mokesčių pajamų sistemos, kovos su korupcija ir netinkamu valdymu srityse;

b) ragina visus suinteresuotuosius subjektus, ypač vyriausybes ir parlamentų narius, aktyviai dalyvauti derybose, o pilietinę visuomenę – aktyviau dalyvauti siekiant regioninio sutarimo prieš pasirašant išsamius EPS;

14. pabrėžia, kad reikia didinti derybų ir jų rezultatų skaidrumą, kad visuomenė – politikos formuotojai, parlamentų nariai ir pilietinės visuomenės atstovai galėtų juos tikrinti;

15. ragina ES valstybių narių institucijas ir vyriausybes kuo labiau stengtis sukurti pasitikėjimo aplinką, nes derybose ji pablogėjo;

16. pabrėžia, kad EPS įgyvendinimą turėtų stebėti parlamentinis organas, kurį reikia numatyti EPS tekstuose, ir kad šis parlamentinis organas kiekvienu atveju turėtų būti sudaromas AKR ir ES jungtinėje parlamentinėje asamblėjoje (JPA) ir jos organuose ir likti artimai susijęs su JPA arba būti jos dalis, kad būtų galima deramai atsižvelgti į EPS poveikį AKR šalių ekonomikai, kaip numatyta Kotonu partnerystės susitarime;

17. pirmiausia pabrėžia itin svarbų nacionalinių parlamentų ir nevalstybinių subjektų vaidmenį stebint ir kontroliuojant EPS laikymąsi ir ragina juos sistemingai įtraukti į vykstančias derybų procedūras; todėl reikia aiškios AKR šalių ir ES suderintos bei dalyvavimo metodu grindžiamos tolesnių derybų darbotvarkės;

18. rekomenduoja Europos Parlamentui, kai įmanoma, palaukti AKR valstybių parlamentų nuomonių dėl EPS derybų rezultatų ir prieš duodant pritarimą į jas atsižvelgti;

19. a) mano, kad EPF regioniniuose strateginiuose dokumentuose ir regioninėse orientacinėse programose turėtų būti numatyta reikšminga, sisteminga ir gerai apsvarstyta parama EPS įgyvendinimui, atsižvelgiant į reikiamą reformų procesą, kuriuo būtų užtikrinama EPS sėkmė;

b) primygtinai reikalauja, kad dokumentacijoje dėl išsamių EPS būtų atsižvelgta į visus poveikio tyrimais atskleistus prognozuojamus pajamų nuostolius kiekvieno regiono ir kiekvienos AKR šalies lygmeniu ir kad būtų numatyta galimybė prireikus dėl jų derėtis iš naujo;

c) prašo AKR regionus kuo greičiau surengti seminarus apie EPF regioninius strateginius dokumentus ir regionines orientacines programas, kad būtų galima įvertinti jų poveikį EPS įgyvendinimui;

d) ragina Europos Sąjungą ir AKR valstybes užtikrinti, kad ekonominės partnerystės susitarimuose būtų reaguojama į dabartinę pasaulinę krizę siekiant sumažinti pasaulio ekonomikos sulėtėjimo poveikį AKR valstybėms;

20. pabrėžia, kad AKR valstybių pasirašomi laikinieji susitarimai neturi AKR regionams trukdyti su ES sudaryti išsamius EPS, kuriuose būtų atsižvelgiama į vystymosi aspektus ir regionų ekonomikos integravimo veiksmus ir kuriuose būtų stiprinamas AKR valstybių ir ES valstybių narių bendradarbiavimas;

21. dar kartą pabrėžia, kad reikia įvardyti kritines prekes, kurių prekyba neturėtų būti liberalizuojama;

22. pabrėžia, kad reikia atkurti derybose dėl EPS pakirstą AKR šalių ir ES šalių tarpusavio pasitikėjimą, laikantis jas siejančios partnerystės dvasios;

23. paveda pirmininkams perduoti šią rezoliuciją AKR ir ES Ministrų Tarybai, Europos Parlamentui, Europos Komisijai, ES Tarybai pirmininkaujančiai šaliai, Afrikos Sąjungai, Visos Afrikos Parlamentui, nacionaliniams bei regionų parlamentams ir AKR regioninėms organizacijoms.